

Redukcja obowiązków przedsiębiorców Zgoda inwestora na podwykonawstwo

Deregulacja bis. Mniej barier dla przedsiębiorców?

Daniel Majchrzak, radca prawny i senior partner MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY

Zapowiadanej deregulacji w zakresie znoszenia barier administracyjnych w życiu obywateli i w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej ciąg dalszy. Po wejściu w życie w lipcu zmian wprowadzonych ustawą o ograniczaniu barier administracyjnych przyszła pora na kolejne uproszczenia procedur, zmniejszanie obowiązków i znoszenie najbardziej uciążliwych dla przedsiębiorców barier.

Taki cel legł u podstaw prac legislacyjnych nad ogłoszoną pod koniec października 2011 r. ustawą z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378).¹ Czy ustawa rzeczywiście usuwa przepisy, których stosowanie utrudnia wykonywanie działalności gospodarczej i realnie przyczyni się do zmniejszenia barier dla przedsiębiorców? Odpowiedź wymaga prezentacji najważniejszych z przyjętych rozwiązań, które w większości weszły w życie z dniem 1 stycznia 2012 roku.

Zaległy urlop w kolejne wakacje

Istotne novum, wprowadzane ustawą dotyczy przepisów prawa pracy. Zmiana, z pewnością ucieszy każdego, posiadającego prawo do urlopu wypoczynkowego. Nowelizacja wydłuża bowiem termin wykorzystania „zaległego” urlopu do 30 września następnego roku kalendarzowego. Do tej pory, z urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego zgodnie z planem urlopów, można było skorzystać jedynie do końca pierwszego kwartału następnego roku. Wydłużenie terminu wykorzystania urlopu nie dotyczy jego części, udzielanej w postaci tzw. urlopu na żądanie, z którego tak jak dotychczas, należy skorzystać w roku kalendarzowym, w którym uzyskano prawo do urlopu wypoczynkowego.

Pracodawcom, nowelizacja ma pozwolić uniknąć dezorganizacji pracy, do jakiej może dochodzić wobec konieczności udzielania wielu pracownikom zaległych urlopów w stosunkowo krótkim okresie czasu. Można jednak odnieść wrażenie, że o ile taka dezorganizacja w trzech pierwszych miesiącach roku kalendarzowego wydaje się wątpliwa, przede wszystkim z uwagi na fakt, iż miesiące te nie należą raczej do atrakcyjnych urlopowo, o tyle przesunięcie możliwości wykorzystania zaległego urlopu na okres obejmujący miesiące letnie dezorganizacją może grozić zdecydowanie częściej. To te miesiące najczęściej wybierane są na wykorzystanie urlopów

wypoczynkowych. Tym samym, pracodawca ustalając plan urlopów na dany rok kalendarzowy powinien mieć na względzie, że absencja pracownicza spowodowana urlopami w ciągu miesięcy letnich może być większa, aniżeli miało to miejsce

dotychczas. Do pracowników, którzy planowo wykorzystają urlop w tym okresie dojdą bowiem pracownicy, którzy zechcą wykorzystać w nim urlop „zaległy”. Z drugiej strony, nowelizacja Kodeksu pracy istotnie poszerzy pole manewru pracowników w zakresie organizacji urlopu, a pracodawcom znacząco wydłuży termin przewidziany na wykonanie obowiązku przewidzianego przepisami prawa pracy.

Deklaracja na podatek od nieruchomości do końca stycznia

Ustawa deregulacyjna nowelizuje także ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 95, poz. 613, ze zm.), wydłużając termin na składanie deklaracji na podatek od nieruchomości za dany rok podatkowy z 15 stycznia do 31 stycznia oraz termin płatności raty podatku uiszczanej w styczniu – również do 31 stycznia. Nie ulega zmianie sposób uiszczania podatku. Obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości nadal należy uiszczać bez wezwania, na rachunek właściwej gminy, w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, za wyjątkiem stycznia. Zmiana jest o tyle korzystna dla podatników, że wydłuża termin na złożenie deklaracji w okresie, w którym ciąży na nich relatywnie dużo innych obowiązków podatkowych.

Mniej obciążeń w rachunkowości

Rozwiązaniem, które ma przyczynić się do znaczącego zaoszczędzenia kosztów dla przedsiębiorców jest rezygnacja z obowiązku publikacji sprawozdań finansowych w Monitorze Polski B. Obowiązek taki przewidywała ustawa z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. z 2009, nr 152, poz. 1223 ze zm.). Przepisy wskazanej ustawy, w szczególności w odniesieniu do podmiotów, obowiązanych do składania sprawozdań

¹ Uzasadnienie rządowego projektu ustawy z dnia 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. nr 232, poz. 1378). Dostępne na <http://orka.sejm.gov.pl>

finansowych do KRS i publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wzmianki o ich złożeniu nie miały racjonalnego uzasadnienia. Po pierwsze, powodowały niepotrzebne dublowanie obowiązków, których cel, sprowadzający się do zapewnienia przejrzystości obrotu gospodarczego był tożsamy. Po drugie, generowały wysokie i wobec powyższego niepotrzebne koszty. Ustawa o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców ujednotacza zasady ogłaszania sprawozdań finansowych znosząc obowiązek ich publikacji wraz z towarzyszącymi dokumentami w Monitorze Polskim B dla jednostek, które składają sprawozdania finansowe do KRS i których wpisy do rejestru przekazywane są automatycznie do publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym; zastępuje obowiązek publikacji sprawozdań finansowych w Monitorze Polskim B obowiązkiem publikacji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym dla jednostek nieobjętych przepisami o KRS oraz wprowadza dla instytucji finansowych i kredytowych obowiązek składania sprawozdań finansowych i innych dokumentów do KRS przy jednoczesnym zniesieniu obowiązku ich publikowania w Monitorze Polskim B.

Wprowadzane zmiany stanowią element deregulacji związany z przewidzianym na 1 stycznia 2013 r. zniesieniem Monitora Polskiego B. Nie ulega wątpliwości, że środki, które zmiana pozwoli zaoszczędzić będą dość znaczne. By dostrzec wymierny rezultat nowelizacji, wystarczy porównać koszt ogłoszenia jednej strony dokumentu w Monitorze Polskim B wynoszący ok. 771 zł brutto z całkowitym kosztem złożenia sprawozdania finansowego i towarzyszących mu dokumentów do KRS i opublikowaniem wzmianki o ich złożeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wynoszącym 290 zł.

Szybciej przedawnią się należności wobec ZUS

Ustawa deregulacyjna wprowadza również istotne zmiany w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 205, poz. 1585 ze zm.). Skracą bowiem z 10 do 5 lat termin przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne. Skrócenie okresu przedawnienia obejmie również nienależnie opłacone składki. Termin przedawnienia będzie liczony tak jak dotychczas - od dnia, w którym składki stały się wymagalne. Co istotne, przepisy nowej ustawy będą miały zastosowanie także do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpocznie się przed dniem 1 stycznia 2012 r., termin ten będzie biegł wówczas na nowo od dnia wejścia w życie ustawy deregulacyjnej. Jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie nastąpi z upływem tego wcześniejszego terminu. Pomimo tak radykalnych zmian, nadzieje przedsiębiorców na większe prawdopodobieństwo przedawnienia się należności względem ZUS mogą okazać się płonne. Ustawodawca nie wprowadziłby wskazanej regulacji, bez przekonania, że od strony technicznej ZUS sprosta konieczności dokonywania sprawniejszej kontroli firm.

Zmianie ulegnie również częstotliwość informowania przez płatników składek o odprowadzonych za ubezpieczonego składkach na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. Zgodnie z nowelizacją, zniknie comiesięczny obowiązek wydawania ubezpieczonemu formularzy ZUS RMUA, które od 1 stycznia 2012 roku będą wydawane jedynie na żądanie pracownika, nie częściej jednak niż raz w miesiącu. Obligatoryjne raporty miesięczne dla ubezpieczonego zastąpi raport roczny z podziałem na poszczególne miesiące, który płatnicy składek

obowiązani będą przekazać ubezpieczonemu na piśmie lub za zgodą ubezpieczonego – w formie dokumentu elektronicznego – w celu ich weryfikacji, w terminie do 28 lutego następnego roku. Pierwszy taki raport zostanie przekazany ubezpieczonemu za rok 2012 w terminie do 28 lutego 2013 roku. Zmiana ma przyczynić się do zmniejszenia kosztów, jakie przedsiębiorcy ponoszą w związku z comiesięcznym przygotowaniem i drukiem formularzy ZUS RMUA.

Dużym uproszczeniem dla przedsiębiorców ma być również skrócenie okresu przechowywania przez płatników składek kopii deklaracji rozliczeniowych i imiennych raportów miesięcznych oraz dokumentów korygujących te deklaracje z 10 do 5 lat, co ma korelować ze skróceniem okresu przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

Więcej swobody dla przedsiębiorców zagranicznych

Nowelizacja objęła również ustawę z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.). Obszerne zmiany wprowadzono w regulacji dotyczącej tworzenia oddziałów i przedstawicielstw. Odnośnie oddziałów, poszerzono definicję legalną przedsiębiorcy zagranicznego o osoby fizyczne posiadające obywatelstwo polskie, które prowadzą działalność gospodarczą za granicą. Dzięki przyjęciu takiego rozwiązania, obywatele polscy, prowadzący działalność gospodarczą za granicą od 1 stycznia 2012 r. uzyskają możliwość tworzenia oddziałów na terytorium RP, którą uprzednio wyłączała definicja przedsiębiorcy zagranicznego, stojąca w sprzeczności ze wspólnotową zasadą swobody przedsiębiorczości. Ustawa deregulacyjna doprecyzowuje również przepisy dotyczące likwidacji oddziału, poprzez określenie zamkniętego katalogu przypadków, w których do likwidacji oddziału stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu spółek handlowych o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisów, KSH będzie stosowany do likwidacji oddziału będącej następstwem zarówno decyzji przedsiębiorcy o likwidacji oddziału, jak i decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w formie oddziału, wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

W kwestii tworzenia przedstawicielstw, nowelizacja m.in.: rezygnuje z obowiązku wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych banków zagranicznych i instytucji kredytowych i znosi obowiązki informacyjne tych podmiotów względem ministra właściwego do spraw gospodarki oraz możliwość wydania przez ministra względem nich decyzji o zakazie wykonywania działalności w formie przedstawicielstwa; upraszcza procedurę rejestracji przedstawicielstwa poprzez ograniczenie rodzajów dokumentów dołączanych do wniosku o wpis do rejestru przedstawicielstw; precyzuje termin na uzupełnienie braków formalnych wniosku o wpis do rejestru przedstawicielstw oraz zmniejsza wysokość opłaty skarbowej za wpis do rejestru z 6 713 zł do 1000 zł.

Do najbardziej znaczących zmian z pewnością należy zaliczyć poszerzenie definicji ustawowej przedsiębiorcy zagranicznego oraz redukcję obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców zagranicznych dla banków zagranicznych i instytucji kredytowych. W tych zmianach upatrywać należy znaczącego poszerzenia swobody przedsiębiorczości. Z uwagi na redukcję zbędnych obowiązków i nadmiernych kosztów, także znowelizowane przepisy dotyczące przedstawicielstw idą w dobrym kierunku. Na kierunek tych zmian z pewnością wpłynęła

liczba dotychczas tworzonych przedstawicielstw, oscylująca w granicach 30-50 rocznie. Znikoma ich ilość, słusznie została odebrana, jako sygnał dla konieczności znaczącego odbiurokratyzowania procedury tworzenia przedstawicielstw i ustalenia wysokości kosztów ponoszonych w procesie ich rejestracji na poziomie, jakiego wymaga zakres czynności podejmowanych w nim przez organy administracji publicznej.

Interpretacje ogólne także na wniosek

W Ordynacji podatkowej (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm) zmiany wprowadzane ustawą deregulacyjną dotyczą instytucji interpretacji ogólnych wydawanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia jednolitości stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe i organy kontroli skarbowej. Nowelizacja wprowadza możliwość wydawania tych interpretacji nie tylko z urzędu – jak dotychczas, ale również na wniosek. Co istotne, bardzo szeroko określono krąg podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku, może to być bowiem każdy, za wyjątkiem organu administracji publicznej. Z drugiej strony, szeroko określono również wymogi formalne, które wniosek będzie musiał spełnić, by doszło do wydania interpretacji ogólnej. Jako szczególnie utrudnione jawić się może wskazanie we wniosku niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego w określonych decyzjach, postanowieniach oraz interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych, oraz w takich samych stanach prawnych a także spełnienie wymogu, by w dniu złożenia wniosku, w odniesieniu do wskazanych w jego uzasadnieniu decyzji, postanowień i interpretacji podatkowych nie toczyło się postępowanie podatkowe lub postępowanie kontrolne prowadzone przez organy kontroli skarbowej oraz by nie został od nich wniesiony środek odwoławczy. Brak spełnienia tych wymagań będzie skutkowało pozostawieniem wniosku o wydanie interpretacji ogólnej bez rozpoznania.

Podwykonawcy wystarczy dorozumiana zgoda

Marcin Taberski, aplikant radcowski

Dla przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora za wynagrodzenie należne podwykonawcy wykonującego roboty budowlane nie jest konieczne spełnienie przesłanek określonych treścią art. 647¹ § 2 zd. 2 K.c.

Przewidziane treścią art. 647¹ K.c. uzyskanie zgody inwestora na zawarcie przez wykonawcę z podwykonawcą umowy o roboty budowlane stanowi warunek solidarnej odpowiedzialności inwestora za należne podwykonawcy wynagrodzenie za wykonane roboty budowlane. Zwykle, proces uzyskania zgody sprowadza się do przedstawienia przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu i jej wyraźnego zaakceptowania przez inwestora. By nie utrudniać obrotu gospodarczego, przepisy regulujące roboty budowlane, jako równoznaczne z wyrażeniem zgody przez inwestora traktują również bezskuteczny upływ 14-dniowego terminu na wyrażenie sprzeciwu lub zastrzeżeń, który biegnie od dnia przedstawienia inwestorowi umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Tak uregulowana fikcja prawna znajdzie zastosowanie jedynie wówczas, gdy spełnione zostaną wszystkie ustawowe przesłanki.

Takie ukształtowanie przepisów nie pozwala upatrywać w nowelizacji Ordynacji podatkowej, narzędzia, które realnie wpłynie na szersze wykorzystanie instytucji interpretacji ogólnych. Nadzwyczaj szerokie określenie wymagań formalnych wniosku, których spełnienie może okazać się bardzo trudne powoduje, że zakres zastosowania nowych przepisów w dużej mierze będzie zależał od sposobu ich interpretacji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Co więcej, wątpliwe jest również częste korzystanie z nowej regulacji przez potencjalnych wnioskodawców. Dla większości z nich, bardziej zasadne – jako mniej sformalizowane - może okazać się wystąpienie o wydanie interpretacji indywidualnej.

Ustawa o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców ma wyjść naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców, co do zmniejszenia barier administracyjnych, z jakimi przychodzi im się zmagać podczas wykonywania działalności gospodarczej. Niestety, potencjał samej deregulacji nie wydaje się w pełni wykorzystany. Zmiany wprowadzane ustawą, prócz likwidacji Monitora Polskiego B i zmian dokonanych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych nie są na tyle duże, by mówić o realnym wpływie regulacji na polepszenie warunków wykonywania działalności gospodarczej w kraju. Mimo to, przyjęty kierunek zmian należy ocenić pozytywnie. Modyfikację pakietu 22 ustaw dokonaną kolejną ustawą deregulacyjną widzieć wobec tego należy, jako wstęp do dalszych prac nad usprawnieniem systemu, których rezultatem ma być ułatwienie procesu wykonywania działalności gospodarczej i w efekcie – zwiększenie konkurencyjności gospodarki oraz dalszy rozwój przedsiębiorczości.

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt:
Daniel Majchrzak: tel. +48 61 27 87 000;
d.majchrzak@mbwnet.pl

Solidarną odpowiedzialność inwestora za wynagrodzenie należne podwykonawcy będzie można przyjąć także wobec braku spełnienia przesłanek określonych w art. 647¹ § 2 zd. 2 K.c. Zgodę „sformalizowaną” przewidzianą we wskazanym przepisie należy bowiem odróżnić od sytuacji wyrażenia przez inwestora dorozumianej zgody na podwykonawstwo. Jak podkreślono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w świetle brzmienia art. 60 K.c, zgoda inwestora może zostać wyrażona przez każde jego zachowanie się, które ujawni jego wolę w sposób dostateczny. Tym samym, zgoda ta może zostać wyrażona również w sposób dorozumiany. Dla jej wyrażenia nie jest konieczne przedstawianie przez wykonawcę inwestorowi dokumentacji i samej umowy z podwykonawcą. Jako wystarczające, należy traktować uzyskanie przez inwestora wiedzy o osobie podwykonawcy i zakresie realizowanych przez niego prac, przy czym nie jest istotne z jakich źródeł pochodzi ta wiedza.

Indywidualizacja podmiotowa i przedmiotowa w zakresie podwykonawstwa, nawet wobec braku spełnienia wymogów określonych w art. 647¹ § 2 zd. 2 K.c. będzie uprawniać inwestora do wyrażenia zgody lub sprzeciwu na realizację robót budowlanych przez podwykonawcę. Odpowiednia reakcja ze strony inwestora będzie mogła nastąpić w każdym czasie, w takim przypadku nie znajdzie bowiem zastosowania fikcja prawna z art. 647¹ § 2 zd. 2 K.c.

Przyjmuje się, że jako dorozumianą zgodę inwestora można traktować brak jego sprzeciwu, przy założeniu, że posiada on wiedzę o osobie podwykonawcy i zakresie realizowanych przez niego prac. Za równoznaczne z posiadaniem przez inwestora wiedzy o podmiocie i przedmiocie podwykonawstwa uznano w orzecznictwie uczestnictwo inwestora w naradach odbywających się z udziałem przedstawicieli podwykonawcy w toku budowy. Wydaje się, że dla potrzeb przyjęcia dorozumianej zgody inwestora na podwykonawstwo, na równi z naradami odbywającymi się w toku budowy można traktować również akceptację inwestora wykonania poszczególnych etapów robót budowlanych realizowanych przez podwykonawców oraz wymianę korespondencji między stronami, której przedmiotem jest np. określenie specyfikacji technicznej elementów montowanych przez podwykonawcę zgodnie z projektem budowlano-wykonawczym czy sprawozdanie z zakresu zrealizowanych przez podwykonawcę prac dokonywane na potrzeby przeprowadzanej przez inwestora inwentaryzacji.

Mimo, że milczenie należy traktować jako złożenie oświadczenia woli, jedynie wówczas, gdy ustawa tak stanowi, to w kwestii zgody inwestora, orzecznictwo nakazuje przyjmować, że brak sprzeciwu inwestora przy posiadaniu przez niego informacji o konkretnym podwykonawcy, realizującym określony i wiadomy inwestorowi zakres robót budowlanych w sposób dostateczny wyraża akceptację podwykonawstwa. Z takiego punktu widzenia, przy ewentualnym sporze, powstałym na tle braku zapłaty wynagrodzenia należnego podwykonawcy, jako kluczowe dla przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora, w sytuacji, gdy nie są spełnione przesłanki określone treścią art. 647¹ § 2 zd. 2 K.c., widzieć należy wykazanie wiedzy inwestora o podmiocie podwykonawcy i zakresie realizowanych przez niego prac. Udowodnienie w procesie, że inwestor mimo własnej wiedzy, nie sprzeciwił się wykonywaniu robót budowlanych przez konkretnego podwykonawcę, uznać należy za wystarczające dla przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora.

Opracowanie na podstawie:

- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2008 r., sygn. akt: II CSK 80/08, M.Prawn. 2008/22/1215,
- uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r., sygn. akt: III CZP 6/08, niepublikowana

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt:
Marcin Taberski, tel. +48 61 27 87 000; m.taberski@mbwnet.pl

ORZECZNICTWO I ZMIANY W PRAWIE

Z WOKANDY

Trybunał orzeknie o zgodności z Konstytucją norm prawa unijnego

Badanie zgodności z Konstytucją aktów prawa pochodnego Unii Europejskiej jest dopuszczalne. Precedensowy wyrok w tym zakresie wydał w dniu 16 listopada 2011 roku Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt: SK 45/09). Trybunał stwierdzając, że akty prawa pochodnego, stanowione przez organy Unii Europejskiej wykazują cechy aktu normatywnego w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, uznał za dopuszczalne badanie ich zgodności z Konstytucją w trybie skargi konstytucyjnej. Wskazując na nadrzędność i pierwszeństwo postanowień Konstytucji wobec wszystkich aktów prawnych obowiązujących w polskim porządku prawnym, w tym także prawa unijnego, w uzasadnieniu wyroku określono także skutek stwierdzenia niezgodności z Konstytucją aktu prawa pochodnego. Byłoby nim pozbawienie możliwości stosowania takiego aktu przez organy polskie i wywierania skutków prawnych w Polsce.

źródło: <http://www.trybunal.gov.pl>

Zbycie udziału w prawie do nieruchomości dostawą towaru

NSA w składzie 7 sędziów dnia 24 października 2011 roku podjął uchwałę, zgodnie z którą sprzedaż udziału w prawie użytkownika wieczystego gruntu oraz udziału we współwłasności budynków stanowi dostawę towaru według przepisów o podatku od towarów i usług (sygn. akt: I FPS 2/11). Uchwała rozstrzyga wątpliwości, jakie występowały w orzecznictwie sądów administracyjnych, gdzie dotychczas dominowało stanowisko, iż zbycie udziałów jest w rozumieniu

przepisów o VAT świadczeniem usług. Jako dostawa towarów, zbycie udziałów we wskazanych prawach będzie korzystało ze zwolnienia od podatku VAT.

źródło: <http://www.nsa.gov.pl>

Uprawnienia pracownika przy wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony

Pracownikowi, któremu wypowiedziano umowę o pracę zawartą na czas określony, w której nie przewidziano możliwości jej wcześniejszego rozwiązania za wypowiedzeniem, przysługują roszczenia określone w art. 59 k.p. w związku z art. 56 k.p. Takie stanowisko zaprezentował SN w składzie 7 sędziów w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku (sygn. akt: III PZP 6/11). Pracownik będzie mógł zatem dochodzić przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach albo odszkodowania. Jeżeli upłynie termin, do którego umowa miała trwać, lub gdy przywrócenie do pracy byłoby niewskazane ze względu na krótki okres, jaki pozostanie do upływu tego terminu, pracownikowi będzie przysługiwać wyłącznie odszkodowanie. Uchwała zapadła przy dwóch zdaniach odrębnych.

źródło: <http://www.sn.pl>

ZMIANY W PRAWIE

Postępowanie cywilne

Dnia 3 listopada 2011 roku ogłoszono ustawę z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381). Nowelizacja likwiduje postępowanie odrębne w sprawach gospodarczych, poddając spory między przedsiębiorcami regułom ogólnym.

Jednocześnie ustawodawca wprowadza do ogólnych zasad postępowania cywilnego szereg rozwiązań właściwych dotychczas dla postępowania w sprawach gospodarczych np.: możliwość dyscyplinowania stron oraz uczestników postępowania poprzez nałożenie na nich obowiązku składania określonych pism przygotowawczych, a także przyznanie sądowi uprawnienia do pomijania twierdzeń i dowodów spóźnionych oraz tych, które powoływane są jedynie dla zwłoki. Do istotnych zmian należą również między innymi: uznanie za w pełni skuteczne wniesienia apelacji do sądu drugiej instancji; poszerzenie katalogu rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu w trybie zażalenia; wydłużenie do dwóch tygodni terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego; podniesienie progów kwotowych grzywien, jakie mogą być wymierzone przez organ egzekucyjny oraz nałożenie na komornika obowiązku publikowania określonych informacji także na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. Ustawa wejdzie w życie z dniem 3 maja 2012 roku.

Telekomunikacja

Dnia 4 grudnia 2011 roku weszła w życie większość przepisów ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne. Celem nowelizacji jest poszerzenie ochrony abonentów i użytkowników końcowych przed nadużyciami ze strony dostawców tzw. *premium rate* czyli usług o podwyższonej opłacie. Ustawa nakłada na dostawców takich usług szereg obowiązków, zobowiązując ich między innymi do przejrzystego i czytelnego poinformowania abonenta o zasadach korzystania z usługi i umożliwienia mu dokonania skutecznej i natychmiastowej rezygnacji z niej w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat. Każdy dostawca *premium rate* został zobowiązany również do wprowadzenia co najmniej trzech progów kwotowych: 35, 100 i 200 zł, których przekroczenie przez abonenta będzie obligować dostawcę do poinformowania go o tym fakcie i na żądanie abonenta – niezwłocznego zablokowania możliwości wykonywania połączeń na numery usług o podwyższonej opłacie i odbierania połączeń z takich numerów, chyba że nie będą powodowały obowiązku zapłaty po stronie abonenta.

Minimalne wynagrodzenie

Od 1 stycznia 2012 roku wzrosło minimalne wynagrodzenie za pracę. Zgodnie z brzmieniem rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r. (Dz. U. Nr 192, poz. 1141) wynagrodzenie minimalne ustalono na poziomie 1500 zł brutto. W 2011 roku wynagrodzenie to wynosiło 1386 zł brutto.

Krajowy Rejestr Sądowy

Dnia 1 stycznia 2012 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 144, poz. 851). Nowelizacja nadaje przymiot dokumentu urzędowego zaświadczeniom, informacjom, odpisom i wyciągom wydawanym przez Centralną Informację KRS w formie elektronicznej. Dotychczas taką moc posiadały jedynie dokumenty wydawane przez Centralną Informację w postaci papierowej. Zgodnie z nowymi przepisami, Centralna Informacja będzie udostępniała bezpłatnie, w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych, wszystkie aktualne informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru, a także listę dokumentów przekazanych do elektronicznego katalogu dokumentów spółek.

Samodzielnie pobrane wydruki komputerowe aktualnych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru będą miały moc zrównaną z mocą dokumentów wydawanych przez Centralną Informację, jeżeli będą posiadały cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w rejestrze.

W STYCZNIU 2012 r. WCHODZĄ W ŻYCIE:

- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 299 poz. 1775),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie określenia wzorca umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością udostępnianego w systemie teleinformatycznym (Dz.U. Nr 299 poz.1774),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie warunków organizacyjno-technicznych dotyczących formy wniosków i dokumentów oraz ich składania drogą elektroniczną do sądów rejestrowych i Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego oraz sposobu posługiwania się dokumentami wydanymi w postaci elektronicznej (Dz.U. Nr 299 poz.1773),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 2011 r. w sprawie trybu zakładania konta w systemie teleinformatycznym, sposobu korzystania z systemu teleinformatycznego i podejmowania w nim czynności związanych z zawiązaniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy wykorzystaniu wzorca umowy oraz wymagań dotyczących podpisu elektronicznego (Dz.U. Nr 297 poz. 1762),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu i trybu złożenia wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego spółki, której umowę zawarto przy wykorzystaniu wzorca umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością udostępnianego w systemie teleinformatycznym (Dz.U. Nr 297 poz. 1761),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie ustroju i organizacji Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego oraz trybu i sposobu udzielania informacji z Krajowego Rejestru Sądowego i wydawania kopii dokumentów z katalogu, a także struktury udostępnianych informacji o podmiotach wpisanych do Rejestru oraz cech wydruków umożliwiających ich weryfikację z danymi w Rejestrze (Dz.U. Nr 297 poz. 1760),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz.U. Nr 296 poz.1758),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie wzoru wniosku o wydanie interpretacji ogólnej oraz sposobu uiszczenia opłaty od wniosku (Dz.U. Nr 296 poz. 1756),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej (Dz.U. Nr 293 poz. 1732),

- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie wzoru deklaracji na podatek od środków transportowych (Dz.U. Nr 293 poz.1731),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania i zwrotu podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. Nr 292 poz. 1719),
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów urzędowych formularzy wniosków o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego oraz sposobu i miejsca ich udostępniania (Dz.U. Nr 281 poz. 1648),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie określenia wzorów rocznego obliczenia podatku oraz zeznań podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz.U. Nr 252 poz.1518),
- Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy o prokuraturze oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. Nr 240 poz. 1430),
- Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 234 poz. 1391),
- Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 232 poz.1378),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r. (Dz.U. Nr 192 poz. 1141),
- Ustawa z dnia 28 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. Nr 187 poz. 1111),
- Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. Nr 185 poz. 1092),
- Ustawa z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. Nr 178 poz.1059),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 163 poz. 981),
- Ustawa z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 144 poz. 851),
- Ustawa z dnia 1 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 92 poz. 531),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu dokumentowania czynności audytowych oraz wzorów dokumentów stosowanych w postępowaniu audytowym (Dz.U. Nr 285 poz. 1675),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku akcyzowego, deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy oraz informacji o wyrobach akcyzowych w składzie podatkowym (Dz.U. Nr 280 poz. 1647),
- Ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 138 poz. 807)*

*przedstawione zestawienie obejmuje wybrane akty prawne, których termin wejścia w życie przypada w styczniu 2012 roku.

W celu uzyskania dalszych informacji prosimy o kontakt:
Krzysztof Rubas: tel. +48 61 27 87 000; k.rubas@mbwnet.pl

Wszelkie prawa do zamieszczonych tekstów są zastrzeżone na rzecz:

MAJCHRZAK BRANDT I WSPÓLNICY
Kancelaria prawna
ul. Grunwaldzka 115, 60-313 Poznań
www.mbwnet.pl
tel.: + 48 61 27 87 000
fax.: + 48 61 86 87 015